

**TERMENI SPECIFICI SECTORULUI DE INDUSTRIA LEMNULUI SI CORESPONDENTI IN LIMBA
FRANCEZA, ENGLEZA SI GERMANA**

■ **ÎNDREPTARE**

Operație de prelucrare mecanică prin aşchiere a pieselor din lemn masiv, realizată pe maşini specializate (maşini de îndreptat), prin metoda frezării cilindrice. Operația urmărește obținerea unor suprafețe plane (drepte, de unde și denumirea de "îndreptare"), care să constituie baze de aşezare pentru operații ulterioare. Dacă operația se aplică unei fețe a piesei, aceasta poartă denumirea de "îndreptare față", iar dacă se aplică unui cant al piesei poartă denumirea de "îndreptare cant". De obicei, în cadrul proceselor tehnologice obișnuite, piesele se supun atât îndreptării unei fețe cât și a unui cant, obținându-se o față și un cant plane (drepte), cu un unghi drept (90°) format între acestea două.

Îndreptare față

Îndreptare cant

FR: **dégauchissage** EN: **straightening** GE: **Abrichten**

■ **ÎNFURCIRE**

Defect de formă al sortimentelor de lemn rotund - constă în divizarea arborelui, de la o anumită înălțime, în două sau mai multe ramificații principale. Defectul apare ca urmare a dezvoltării mugurilor laterali în locul celui terminal. Lemnul din zona de *înfurcire* are structură heterogenă, prin apariția inimilor concrescute și a cojii înfundate, fiind inapt pentru majoritatea utilizărilor. De asemenea, poate fi o zonă favorabilă pentru instalarea și dezvoltarea dăunătorii vegetali și animalii.

Sursa: <https://www.celticgarden.de/zwieselbaeume/>

Sursa: <https://daschner-manufaktur.de/de/objekte/details/schale-aus-kirschbaum/>

FR: **fourche** EN: **crotch** GE: **Zwiesel**

■ ÎNSĂBIERE

Defect de formă al sortimentelor de lemn rotund - este o particularitate a curburii într-un singur plan, este o curbă repartizată la baza trunchiului. Defectul apare frecvent la larice, dar și la alte specii, la arborii care cresc la limita zonei de vegetație sau pe terenuri cu pante abrupte. Piese de cherestea obținute din debitarea buștenilor cu acest defect au dimensiuni reduse, prezintă fibră înclinată, se deformează și crapă mai ușor în timpul uscării și în utilizările ulterioare.

FR: **courbure du pied** EN: **sabre butt** GE: **Säbelwuchs**

■ ÎNTĂRIRE (la adezivi, materiale peliculogene etc.)

Procesul de formare a unui film subțire de adeziv solid (întărit) între doi aderenți, în urma procesului de încheiere. Termenul se folosește și la finisarea lemnului, fiind procesul prin care un material peliculogen (grund, lac, email, vopsea) formează o peliculă solidă, rezistentă, aderentă la suport și cu proprietăți estetice și de protecție.

Întărirea se produce prin mecanism specific, în funcție de tipul de adeziv, respectiv peliculogen.

Întărire la rece - procesul de întărire care se produce la temperatura camerei (cca. +20°C).

Întărire la cald - procesul de întărire care se produce la temperaturi >40°C, în funcție de tipul de adeziv, mecanismul de întărire și tehnologie.

FR: **durcissement** EN: **curing** GE: **Härtung**

■ ÎNTĂRITOR

Material de adaos în rețetele de încheiere sau finisare a lemnului, cu rol de a grăbi întărirea prin mecanisme fizice, chimice sau combinate.

FR: **durcisseur** EN: **hardener** GE: **Härter**

■ ÎNTINDEREA CURELEI

Întinderea (tensionarea) corectă a curelei este esențială pentru longevitatea transmisiilor. Ea previne alunecarea (pierderea performanței) și protejează rulmenții și cureaua însăși de uzură prematură.

O întindere exagerată duce la suprasolicitarea rulmenților curelei și le scurtează durata de viață. O întindere insuficientă creează premisele pentru alunecare, ceea ce duce la generarea de căldură, abraziunea materialului și pierderea performanței.

FR: **extension des courroies** EN: **belt tensioning** GE: **Riemenspannung**

■ ÎNVELITOARE (DE ACOPERIȘ)

Stratul exterior (superior) al unui acoperiș care protejează clădirea de elementele externe precum ploaia, zăpada, vântul și radiațiile solare. Funcția principală a acoperișului este de a oferi o barieră împotriva condițiilor meteorologice și de a preveni infiltrarea apei în interiorul clădirii.

Cele mai întâlnite soluții pentru realizarea învelitorilor de acoperiș în construcțiile moderne presupun: țigla metalică, țigla ceramică, țigla din beton, tabla fălțuită/ondulată și șindrila bituminoasă. Variantele tradiționale cuprind: învelitorile din lemn (șindrila, draniță, șiță), paie, stuf, plăcile de șist, ardezia, diferite tipuri de țigle ceramice (olane etc.).

FR: **couverture du toit** EN: **roof covering** GE: **Dacheindeckung**

Rubrică realizată de:
Prof.dr.ing. Mihaela CAMPEAN
Consultanți științifici:
Prof.dr.ing. Mihai ISPAS
Ș.I.dr.ing. Mihaela POROJAN
Ș.I.dr.ing. Emanuela BELDEAN